

Conclusions del Tercer Congrés Catalanista

MIQUEL RUBIROLA I TORRENT

En aquesta mateixa revista, en el número de desembre del 2008, ara fa un any, vam explicar els objectius del Tercer Congrés Catalanista 2008-2009. El 23 de novembre passat, les conclusions del Congrés es van exposar a tots els grups parlamentaris i es van lliurar al president del Parlament de Catalunya. Tots els documents del Congrés (comunicacions, ponències, sessions de debat i conclusions) s'han dipositat a l'Arxiu Nacional de Catalunya. En aquest article, fem un resum de les conclusions principals dels quatre àmbits del Congrés: *Economia i innovació, Política, Societat i valors i Llengua i cultura*.

ÀMBIT D'ECONOMIA I INNOVACIÓ. CONCLUSIONS PRINCIPALS:

- El dèficit fiscal que pateix Catalunya fa insostenible el creixement econòmic i arrisca el futur de l'estat del benestar i la cohesió social.
- El nou acord de finançament autonòmic no soluciona el dèficit fiscal de Catalunya i no assegura els diners imprescindibles que es necessiten per a sanitat, educació, serveis socials, equips, infraestructures i serveis públics en general.
- La independència política de Catalunya no qüestiona la viabilitat de l'economia catalana. L'avantatge econòmic de la independència política és la disposició dels 20.000 milions d'euros anuals que suposa el dèficit fiscal i el fet que el Parlament de Catalunya podria legislar sobre importants aspectes de l'economia catalana i del model de producció i de societat. Ara moltes d'aquestes qüestions transcendents són competència del Congrés dels Diputats a Madrid. Allò que sovint s'acorda des de l'Estat espanyol no coincideix amb els interessos

prioritaris que té l'economia catalana.

- És imprescindible per a l'economia catalana una política econòmica que fomenti l'Eix Mediterrani i, alhora, que afermi Catalunya com la porta logística d'Àsia. Ara el govern de l'Estat aplica en aquest àmbit una política no coincident amb els interessos que té l'economia catalana.

- Les prioritats d'inversions i despeses en matèria de recerca i desenvolupament i les quatre *i*: identitat (de marca i producte); innovació (científica i tecnològica); impacte (mediambiental) i infraestructures (ferrocarrils, carreteres, ports, aeroports i energia) s'apliquen de manera insuficient per part del govern de l'Estat i, malauradament, sense tenir en compte el teixit productiu català, format per mitjanes i petites empreses, i sense considerar les necessitats específiques de l'economia catalana. L'economia catalana pateix el fet d'estar subordinada a una política econòmica que homogeneïtza les decisions a tot el territori espanyol.

- El govern de la Generalitat ha d'exercir la seva competència en matèria de caixes d'estalvi, negociar les característiques de les fusions acordades pels consells d'administració d'aquestes caixes i evitar el risc d'un futur conflicte institucional entre caixes de fundació privada i caixes de fundació pública. El govern de la Generalitat ha de vetllar per la proximitat de les caixes d'estalvis als seus dipositants, pel finançament a les empreses arrelades a l'espai propi de la zona d'actuació de les caixes i per la presència de l'obra social al territori.

- La sortida de la crisi exigeix actuar sobre factors de competitivitat reals i que ara demanen reformes urgents i profundes, així com polítiques actives en l'àmbit del capital humà, la recerca, el desenvolupament, la innovació, l'espe-

rit emprenedor, la internacionalització en els mercats globals i les inversions en infraestructures de tot tipus. És imprescindible i urgent establir un nou marc regulador de la immigració que atengui les necessitats presents i futures de les empreses catalanes.

- En l'àmbit d'economia i innovació, el Tercer Congrés Catalanista reitera el convenciment que sense cultura de l'esforç, sense un alt nivell d'educació, sense recursos per fomentar la investigació en tecnologies punta, sense valoració social de la cultura de l'emprenedor i sense comptar amb finançament adequat per a les empreses, en especial el finançament al risc productiu innovador, el nostre futur econòmic està compromès.

ÀMBIT DE POLÍTICA.

CONCLUSIONS PRINCIPALS:

- El balanç de trenta anys d'Estat de les Autonomies és extremadament pobre en termes d'autogovern i reconeixement nacional de Catalunya. La generalització del sistema, imposada per la Constitució, impedeix de fer polítiques diferenciades que corresponguin a una realitat nacional i l'Estat ha demostrat, al llarg dels anys, que no està disposat a admetre la diferència, ni tan sols en el camp cultural i lingüístic.

- Catalunya i Euskadi, que van ser causa i motor de l'Estat de les Autonomies, són avui les comunitats més insatisfetes, amb un sistema que no va més enllà de la descentralització regional. Espanya es nega a avançar cap a models de pacte plurinacional més moderns i eficaços, que tinguin en compte la protecció efectiva de l'autogovern i el reconeixement nacional simbòlic.

- El dret de decidir, que es basa en el pronunciament democràtic, és una for-

mulació específica del dret d'autodeterminació. Posa l'accent en la voluntat de la societat, que es veu a si mateixa com a comunitat diferenciada i com a subjecte d'aquest dret. Les enquestes assenyalen la viabilitat de la sobirania, al marge de la procedència dels votants. En general, a més nivell d'estudis i edats més joves, més independentisme.

- Catalunya perd una quantitat enorme de temps i energies en les seves negociacions amb Espanya, en general sense èxit, cosa que l'ha portada a una dolça decadència. Tanmateix, a la Unió Europea, els Estats competitiu tenen la mida de Catalunya.

- La via autonomista cansa perquè cada avenç, que sempre és mínim, es fa contra la resistència de l'Estat, que es legitima en la negativa. Aquesta situació és incompatible amb el progrés econòmic i social de Catalunya; per tant, hauria de ser inassumible per la majoria de catalans. Cal construir la unitat civil al voltant de la independència unilateral.

- Catalunya ha tingut sempre una vocació europeista, però avui no som subjecte de la construcció europea, com tampoc ho som de la globalització, perquè hi cal l'Estat: l'Europa dels pobles és una utopia. Europa no ha afeblit l'Estat, sinó que ha posat en evidència les mancances de l'autogovern.

- Davant la Unió Europea, Catalunya ha de fer seva la doctrina de la successió directa, ja que n'és membre i continuaria sent-ho després de la independència. La independència pacífica i democràtica hauria de tenir premi en la comunitat internacional.

- L'Àmbit de política ha dut a terme els debats des del convenciment que les societats es configuren a partir de la voluntat de ser en el futur. I s'ha proclamat que som una nació i volem un Estat propi.

ÀMBIT DE SOCIETAT I VALORS. CONCLUSIONS PRINCIPALS:

- És imprescindible propiciar espais de diàleg que afavoreixin la incorporació a la cultura catalana dels immigrants sense que això impliqui la pèrdua dels orígens de cadascú. Cal desplegar en tot el seu potencial el Pla nacional de la immigració.

- Catalunya ha de ser sobirana del seu sistema educatiu i consolidar uns límits definits i blindats per a aquelles competències que li corresponen, perquè ha de poder disposar d'aquest preciós instrument de construcció de les nacions.

- La legislació catalana en matèria d'educació ha de procurar la concreció i l'aplicació pràctica de les seves competències, amb tot el consens possible, i caldrà, en el seu desplegament, dotar dels instruments i les mesures necessàries adequades la realitat social, cultural i nacional de Catalunya.

- És imprescindible reforçar l'interès de la societat catalana per les entitats cíviques i culturals autòctones i les entitats d'immigrants. Cal desplegar en tot el seu potencial el Pla nacional d'associacions i voluntariat i el Pla nacional pel tercer sector.

- És necessària la signatura d'un pacte nacional per la laïcitat on es tingui en compte el fet religiós com una aportació positiva a la construcció de societats més justes i humanes i faciliti la participació de les tradicions religioses, i dels corrents espirituals i filosòfics, en els debats públics que afectin la dignitat de la persona, els seus drets i el seu benestar.

- Cal denunciar els acords entre l'Estat espanyol i la Santa Seu que perpetuen uns privilegis per a l'Església catòlica incompatibles amb el marc de laïcitat

que reclamem, respectuosa amb el fet religiós. Aquest esperit ha de presidir els criteris per abordar la nova Llei de llibertat religiosa.

- El projecte de construcció nacional de Catalunya no pot deixar de banda cap sector de la societat. Les estadístiques ens diuen que l'any 2010 s'arribarà al milió de musulmans al nostre país. Podem fer veure que això no és així, que no hi ha cap problema, però amb això l'única cosa que aconseguirem és diferir la solució i fer-la cada vegada més difícil.

ÀMBIT DE LLENGUA I CULTURA. CONCLUSIONS PRINCIPALS:

- És imprescindible i urgent que tant les universitats com la Generalitat defineixin clarament una política lingüística que vagi més enllà de les simples declaracions de bones intencions i de les recomanacions, i que l'executin.

- Proposem que la concessió i la renovació de llicències audiovisuals es facin en la mesura que el mitjà en concret tingui un projecte en el qual la llengua catalana sigui el vehicle principal de comunicació o bé, si serveixen altres comunitats lingüístiques, que la programa-

ció fomenti la integració dels membres d'aquestes comunitats.

- Proposem dotar amb subvencions suficients els productors i els distribuïdors per tal de garantir la inclusió de l'opció catalana en tots els videojocs més comercials als Països Catalans.

- Recomanem que l'ús lingüístic de tots els productes audiovisuals reflecteixi les variants geogràfiques de la llengua catalana.

- Considerem que cal fomentar l'edició de llibres d'assaig, científics i de matèries troncales universitàries en llengua catalana, incloent-hi edicions en format digital.

- Cal que l'Administració doni suport explícit a iniciatives privades que cohesionin en català, i molt especialment, que tinguin cura del mercat adolescent i juvenil.

- És necessari que ens organitzem en la Unió Europea com a grup de pressió per fer-nos sentir tots junts en un àmbit, l'europeu, cada cop més decisiu en el futur.

- S'ha de crear una gran xarxa comuna de comunicació en l'àmbit dels Països Catalans. Aquesta xarxa no es pot crear des del govern, sinó que neces-

sàriament ha de passar per la iniciativa privada. Cal apostar per la creació de grans grups multiplataforma en català. Cal entrar en l'àmbit dels videojocs (3xl, Súper3), perquè hi ha un camp de creixement immens.

- Cal exigir a RTVE que, aprofitant el que diuen els seus estatuts, reservi un canal en català a la TDT per emetre a les tres comunitats catalanes de l'Estat espanyol: Catalunya, les Illes i el País Valencià. Seria l'única manera que cap dels territoris no veiés ingerències d'un altre i que es poguessin fomentar uns referents comuns entre tots tres territoris.

- S'eviten les capelletes si s'està en una gran catedral. Les catedrals triguen a construir-se. Hem d'estar en situacions positives per al treball diari, amb climes d'una certa serenitat amb aquestes dificultats de les relacions, i ens hem d'animar per una cosa que estem fent i amb què no convé defallir, i que és acabar la tasca de la Renaixença: fer del català una llengua de cultura, com el portuguès, el francès, el castellà o l'italià, que serveixi als ciutadans per poder debatre els seus problemes amb coneixement.

**Toldos
Alsina**

Pol. Ind. Valldegata
c/ Draper, 15 - Arenys de Mar
www.toldosalsina.com
Tel. 93 792 21 66

- Tendals
- Cortines
- Persianes
- Mosquiteres
- Pèrgoles

**Pressupost
sense compromís**

EXPOSICIÓ DE CORTINES I CONFECCIÓ PRÒPIA

NUTRI-DIET

SERVEI DE NATURÒPATA I DIETISTA

- PLANTES MEDICINALS
- ALIMENTACIÓ NATURAL I BIOLÒGICA
- ALIMENTACIÓ PER A DIETES ESPECIALS
- SUPLEMENTS NATURALS DE LA DIETA
- COSMÈTICA NATURAL
- OLIS ESSENCIALS
- FLORS DE BACH

Riera Pare Fita 75, baixos 2a · Tel. 93 792 03 57 · ARENYS DE MAR